

Előfizetési árak :
 helyben házhoz küldve vagy vidékre postán
 Egész évre 8 korona.
 Fél évre 4 "
 Negyedévre 2 "
 Egyes szám ára 12 fillér.

Felelős szerkesztő :
 Székely Imre.

Szerkesztőség és kiadóhivatal :
 Miklós-utca 1. sz.
 Előfizethetni a kiadóhivatalban és
 minden dohánytözsédében.
 — Megjelen minden vasárnap. —

Expozé.

Aki még nem tudná mi az az expoze,
 Nyujtsa fel szépen az egyik kezét,
 Megmondjuk néki : az expoze nem más,
 Mint egy hosszú és unalmas beszéd.

S e hosszú, unalmas beszédnek célja
 Principiumból egyéb nem lehet,
 Csak az, hogy végül mutasson a népnek
 Akár néhány garas — fölösleget.

S a nép örül, már hogy is ne örülne,
 Hogy az államnak oly jó dolga van,
 Nem hogy elég, de még sok is a pénze,
 Azt mondja Lukács László boldogan.

A titka pedig e nagy boldogságnak
 Egyszerűbb, mint titok valaha vót,
 Csak néhány perczenttel kegyetlenebbül
 Nyuzznak a néptől ezentul adót.

👉 Női és gyermek felöltők áruháza 👈
Halmágyi Sámuel

Debreczen, Piacz-utca 47.

*Ajánlja dusan felszerelt raktárát
 feltünő olcsó ssabott árak mellett.*

Garantirozott hírek.

(.) **Kinos botrány** színhelye volt a *Bika* jubileumi diszterme. A terem ajtajában álló hajduk nem akarták beengedni gróf *Dégenfeld* főispánt. Tudniillik nem a térdigérő futball nadrágja volt rajta és a szegény teremőrök nem ismerték fel.

(!) A **jubileumon** sok volt a diszmagyar. Hát gyászmagyar vajjon mennyi volt?

(ö) A **nagyvárad** új Szigligeti-Színház előcsarnokában elhelyezett szobrok között hiába keresték a fővárosi újságírók *Szigligeti Ede* szobrát. Valószínűleg azért mellőzték a nagyváradiak *Szigligetit*, hogy ne kelljen neki az ott hallottak miatt egyszer-más-szor elpirulnia.

(♂) **Dávidházy Kálmán** könyvkötő és lámpion nagyszállító mozgalmat indított az iránt, hogy a közel jövőben városunk nagy finnak, mint *Lengyel Imrénének*, *Márk Endrének*, *Szomjas Péternek*, ifj. *Bugyi Sándornak* stb. lámpionos menetet rendezzenek, 10000 ámpion rendelésénél 20% engedményt ígér.

(↔) **Simonffy Imre** polgármester jubileumi estéjén az összes villanylámpák felgyújtattak, a reflektorok tündéri látványt nyújtottak. A *vizvezetési igazgatóság* különösen kitett magáért, a mennyiben vizsugarakból óriási transparentet produkált.

(×) A **párbajozó zsebkendő**. A zsebkendőnek eddig mindenki által jól ismert külön hivatása volt. Most azonban a zsebkendő szédületes karriert csinált: Felcápot párbajhősnek, halálmegvetéssel kiállott a gyilkos golyónak, egy arczizma sem rándult meg, a midőn gazdája 25 lépésről légy nélküli pisztolyal keresztül lőtte a szívére. A híres párbaj mindössze azt eredményezte, hogy egy elintézetlen ügygyel kevesebb és egy lyukas zsebkendővel több lett. Ez alkalommal a lyukas zsebkendő is jó szolgálatot tett a kihívó félnek.

Pálffy János gróf.

*Nem tartott Kassán csengő nagy beszédet,
Altruizmusról, miről nem szavalt,
Az osztályok közt, felekezetek közt
Nem hirdet harcot, nem csinál zavart.*

*Nem tapsoltatja magát a tribünről,
Csak példát ad, hogyan kell tenni jót,
És míg a többi főúr szaval, izgat,
Különbség nélkül művelt ifjaknak
Csendben odaad három milliót.*

Michelstätter S. E. & H.

Piaez-uteza 40.

Hungária kávéházzal szemben.

Kinos kérdések.

Ha a pénzügyminiszter expozejá annyira tetszett a kormánypártnak, miért jajgatnak az adófizetők?

Mennyi fedezet van felvéve a jövő évi állami költségben új végrehajtói dobokra?

A vidéki színészetre előirányzott 18 ezer korona többlettel *Szell Kálmán* a vidéki színészen akar-e segíteni, vagy csak a vidéki színészeti felügyelőn?

Hány főúr fogja követni *Pálffy János* gróf példáját?

Anyós.

*Natalia nyilvánosan panaszt tesz
A menyé ellen — és nem volna jós,
Aki ebből nyomban ki nem találná,
Hogy Natalia urnő is — anyós,*

Pozőr Muki

a Kossuth-uteza sarkán.

Vitákozunk multkor nőcskével a szerelemről.

— Óh, a férfiak nem tudnak szeretni! — sóhajtja egy édes kis bakfis.

— Nem bizony, — mondja egy édes menyecske — ötven éven felül.

Milyennek véli ön az igazi csókot, Muki?

— Körülbelül egy negyedóraig tartónak, — sugom én.

Mágá mindig ilyen pikáns Muki?

— Nem én. Mikor az apámmal és hitelezőimmel consultatiót tártok, látná csak milyen szeliden viselem magámát.

Remélem nágyaságos asszonyom jól fog aludni az éjjel!

— Reméljük a legjobb at, — mondja az asszonyka férjére pislantva.

Kávéházban.

— Szokott ön dohányozni?

— Hogyne.

— Hát akkor kérek egy szivart.

Saját gyártmányu

ősz és téli czipő különlegességei
megérkeztek.

Szomjas Péter

városi lendőr.

Na hát e mán furesa egy levél, akkit tegnap kap tam, aszongya hogy :

Tisztelt Szomjas Ur!

Mi alulírott gerendák, akik az ispotály-templom mellett két év óta büszkén meredünk az égnek, tisztelettel kérjük Önt, mint befolyásos férfit, hogy méltóztassék bennünket a nagyságos polgármester ur elé vezetni, mert mink is üdvözölni akarjuk öt 25 éves jubileuna alkalmá-

ból, mint akik tanui vagyunk a város és ev. ref. egyház közötti kitünő viszonynak. Egyuttal azonban el akarjuk mondani, hogy ámbátor szép az ácsorgás, de az inaink már rogyadoznak s ha oldalt találunk püffenni és egy pár iskolás gyereket agyonütünk, nem tehetünk róla. Jelenteni akarjuk azt is, hogy a torony kalapja is azt susogja a fülünkbe, hogy ő nem-sokára lerepül onnan, mert szégyenli magát.

Tisztelettel :

az ispotályi torony állásgerendái.

Ippen indulni akartam, hogy kinyomozom a tettest, akki esztet merte írni, hát mesmeg ehen kopog a postás, oszt másik levelet hoz, abba meg e vót ni :

„A Vigkedvü Mihály-utcai ismeretes döglött macska, aki már hónapok óta fekszik az utca közepén, tisztelteti Szomjas urat, hogy azt az egy pár döglött tyukot, a mely tőle 30 lépésnyire fekszik, vitesse el onnan, mert nem áll jól érte, hogy egy éjszaka nem ugrik-e fel és nem eszi-e meg őket. Nagyon kíváncsian néznek ki.“

Hát nem borzasztó mán ijeneget írni? Na meg-ájj esztet megtudom, hónap indulok ebbe a dologba nyomolni, de még ma egíssz nap a vaczkonn fekszek, mer tennap a jubelionos banketten az ajt felet támasztottam, oszt az urak annyiszor mekkináltak, hogy be tanáltam kaparászni. Mindig így kék! Aszondom.

Regény frázisok.

A lugast folyondár futotta körül. A tízedik körül-futásnál azonban kijelentette, hogy nem győzi tovább, elszédült, s kimerülten elterült a pázsiton.

*

Béla már ököltre akart menni Emillel, de nem volt utiköltsége s így csak kis-kassára kullogott.

*

A gondolat mosolyt csalt ajkaira, mire a közelben lévő Neumann detektiv család miatt letartóztatta.

*

A pályaoír megigazította a váltót, egyben beküldte a takarékpénztárnak a késedelmi kamatokat.

Igazán.

A lánykának harisnyája
Kis lábáról lecsuszott
Lehajoltam hát hozzája
És felhuztam azt legott.
Meggöttem szép bokorra
A lábán.
Honny soit qui mal y pense --
Igazán!

Eltördelt apróhirdetések.

Egy világos barna színű, 15 markos pej, a kisbéri istállóból . . . azonnal alkalmazást nyerhet mint száraz dajka.

*

Részletfizetés mellett egy kényelmes izlésű s eddig alig használt . . . szalmaözvegy azonnal bérbe adatik.

*

Nősülni óhajt egy még legjobb karban levő és kipróbált hűségű . . . omnibuszló.

*

Uraságotól levetett . . . kaszírnök, azonnali be-lépésre kerestetnek.

*

Egy 65 éves jómódu földbirtokos, ki alig tíz nap óta férje egy csinos fiatal özvegynek . . . kiségitő üzlet társat keres.

*

Az olajütőben bámulatos olcsó áron eladó . . . hat felnőtt szép leány.

*

Utítársat keres magának . . . egy alvajáró.

*

Négy szép leánynyal megáldott családapa a vidék-ről Debreczenbe akarván költözni . . . végeladást rendez.

*

Aki arcbőrének finom teint-jét minél hosszabb ideig megakarja őrizni, az kérje . . . a legfinomabb Podaska János-féle kocsikenőcsöt.

SZÜCS KÁROLY ÖZVEGYE

fegyverműves és fegyverraktára

Debreczen, Széchenyi-utca

(kistemplom mellett.)

Ajánl mindennemű **lőfegyvere- ket**, és **revolvereket**, melyek löké- pességeért teljes **felelősséget vállal**; ugyszintén mindenféle **vadász sze- relvények** raktáron tartatnak.

Javítások gyorsan szakszerűen és jutányosan teljesíttetnek.

Vidéki megrendelések a legna- gyobb pontossággal eszközöztetnek.

Használt fegyverek becseréltetnek.

Előfizetési ár:

Egy „Takova”. Örmesterek felét fizetik.

LENGYEL IMRE ÉS VIDÉKE

POLITIKÁTLAN IDŐSZAKI UJSÁG.

Felelős szerkesztő: MÁR-KENDRE.

Szerkesztőség:

Egyházi ügyészi hivatalban.

Kiadóhivatal:

Róm. cath. temető.

Az én jubileumom.

Simonffy ünnepelt! Miért? Azért mert ő huszonöt év óta polgármester? Hát ez érdem? Nekem több érdemem van. Én *Lengyel Imre* vagyok 70 évek óta. Azután meg a főispány úr csizmáit ki tudja kitisztítani jobban mint én és *Márk* a vejem.

Na!!!

És engem nem ünnepelnek?

De igen!

Szováth szabad királyi község lelkes lakossága jubilálni fogja érdemeimet.

Azt hiszem ott lesz mindenki!

De miért ne lenne!

Hisz potya ugy sem lesz semmi. Elvem nem fizetni. Én snassz vagyok, ezt büszkén mondhatom.

Azért mondom!!

Vöm *Endre* osztja nézetemet. Mi azt az elvet valljuk, hogy nem érdemes henczegni, hisz ugy is a temetőbe kerülünk.

Külföld.

H.-Böszörmény okt. 20.

Uj főispán. H.-Böszörmény, a hol nem lakik bösz örmény [régi vicz!!] főispán székhely lesz. Apósom *Lengyel Imre* tekintettel a tanyai nők körül szerzett érdemeire örökös főispánná fog kineveztetni. [Börze Kukoricza Szilárd, Gyapju Gyári Áron.]

Napi hírek.

— **Brutális támadás.** *Csokonai Vitéz Mihály* volt költő és kicsapott tanár ma délelőtt kiballagott a Hatvan-utcai temetőből s egy kis sétát tett a Kossuth-utczán. A mint sétált, megpillantotta a *Lengyel* és *Márk*-féle „*Csokonai*” papiros üzletet. Az expoéta e miatt annyira dühbe jött, hogy a boltban áruzó Jajtelesz Izidor nevű alkalmazottunkat irgalmatlanul összeszidta, s fenyegetőzni kezdett hogy feljelent bennünket név megfertőztetésért. A kicsapott csurgói tanárt *Márk* szerkesztőnk vette üldözőbe, de mért a Szent-Anna utcai temetőbe menekült, nem követte.

— **Koncz Ákos** volt lájbuszárt a D. E. szerkesztőségéből *Márk* főszerkesztőnk ki nullázta. Miért? Csak azért, mert *Ákos* nagyon „fészkelődött.”

— **A Csokonai nyomda** szerencsés kimulásával *Lengyel* az agilis agg más üzlet után néz. Hir szerint gés agimnáziumot nyit „Ócska szörmék áruháza” czég alatt.

Táviratok.

— A chinai háboru. —

Peking, érk. 21. Reuter ügynökség. *Bu—ta I—mi* kormánypárti gésa ma behatolt a csungli jámenbe és kipucolta *Sa—va—nyu* alkirály csizmáját. A merénylőt elfogták és *Be—ne—dek* chinai ügyvivőhöz tolonczoltatták, hol napestig függetlenségi eszmékkel traktálják. *Bu—ta* annyira oda van a szokatlan tápláléktól, hogy legutóbb gavallérsági rohamok vettek rajta erőt és 2 krajczárt adott a pekingi lelenczház javára.

Okt. 21. Már—Kend—re gésa miniszter alkudozásba lépett *Bot—lik Ter—ka* altáji királynővel. A tárgyalások csakis a késő éjjeli órákban vezettek eredményre. Az eredmény csak hónapok mulva nyilvánosságra hozva.

Kis-Kas-Sa, okt. 21. Ko-szo-rus dühösen agítál. Ellenjubileumra készül *Lengyel* ellen. Ő több mint husz éve ló-ava-tó-örgróf. Ma nagy gyűlés, abezug *Lengyel* éljen *Ko-szo-rus* kiáltások. Rendőrség pofon vágott egy *Lengyel* kortest. Távirat *Szell*hez sürgős orvoslásért.

Kis-Kas-Sa, okt. 21. A lázadás kitört. A küzdelem heves. Koszorus párt boxerrel dolgozik. A „Timest” *Szin-ni Péter* képviseli. Ko-szo-rus új nyakkendőt vásárolt.

Kis Kas-Sa, okt. 21. Rend helyre állott. Jubileum nem lesz. Főkortések be rugtak. Bor nincs. A nép szomjas. Két hordó spirituszt gyorsan.

Apró hirdetések.

A vöm számára keresek egy ujonnan létesített temetőt. Ajánlatok „Csósz és örmester” jelige alatt küldendők be lapunk kiadóhivatalába.

Azt a kis piszét, a ki tévedésből multkor a szemembe kacsintott, kérem, legyen 8 óra után a katolikus temetőben. M. E.

Lengyel Imrének a „Nagyeszü” czimü önéletleírása még nem jelent meg. A Csokonaiban akarta nyomtatni, de ott nyomnak neki és nem nyomják a könyvét.

TÁRCZA.

Metamorphosis.

Gyermekkori vágyam
Volt a husosfazék,
Kis gyermekkoromban
Kormánypárti valék.

Ifju koromban
A friss húst szerettem,
Friss hús a raktáron
Hej! mindig volt nekem.

Most, öreg koromban
Csak a fazék kell már,
Ágyam alá teszem
Minek? tudj' a tatár.

Arabeszk.

— A „Lengyel Imre és vidéke” eredeti tárczája. —

Szomoruan zengett a csárdában:
„Busul a Lengyel honja állapotján.”
Szomoruan szolt a nóta, sirt a hegedü, mintha csak tudta volna, hogy a szomorú Lengyel zsebéből egy hunczut kopeket se bír kimuzsikálni.

Pislogott a mécs. Elhallgatott a nóta s a csendet csak a busuló Lengyel orrán virradó hajnalpirra ébredő csalóány csalogató csattogása zavarta meg.

De felpattan az ajtó. Egy elzúllott női alak gurult be. Haja lecsapott homlokára, ruhája rongyokban lógott le, szeme veres volt a sirástól.

— Ki vagy te? — riadt fel Lengyel.
Bukott nő, — felelte a szerencsétlen.
— Hogy hívnak?

— Én vagyok a „Csokonai nyomda” részv. társ. géniusza. Az ajtó előtt hever a talpnyalás faunja összetörve. Téged keresünk.

Huhh! Távozzatok, ne lássalak, zugta a borképu Lengyel, árnyatok kétségbe ejt.

Az árnyak nem távoztak s Lengyel oly mélyen esett bele a kétségbe, hogy kűtfúrókkal kellett kikurkászni.

Ezt azonban tárczairóknak bevárni nem tudván, a tárczát befejezettnek jelenti ki.

Színház.

Kerestem, kutattam, nem találtam semmi újat, semmi szenzációsat, semmi pikánsat.

Unalmasak ezek a Thália papjai és női.

Egy kis csoport vont a magára a figyelmemet. A ruha-hordozó cselédek álldogáltak az egyik sarokban.

Melléjük huzódtam s hallgatózni kezdtem.

— Te, nem láttad a fiatal Trubadurt?

— Nem, az öreg Trubadur az itt kavarózik a folyosón.

— Fiatal Trubadur? Öreg Trubadur? Mi az istennyila lehet az. Kíváncsian kérdeztem meg egy k érdemesült ruhahordozót.

— Hát kérem alászon a *Bödi* Ella nacsága, meg a mamája.

Uff!

Alig röhögtem ki magam kellőképpen, egy gyanus alak ragadta meg figyelmemet.

Egy bohém körökben ismert jóvérű fiu guggolt egy ruhakosár előtt, kipirult arccal, csillogó szemekkel.

A *Fáy* Flóra ruhakosarának titkait szemlélgette.

Hogy milyen gondolatok foroghattak a fiezkó agyában, nem tudom, de hogy esztalanok, azt valószínűnek tartom.

Diesekszik a multkor egy fiatal, de szertelen ambíciójáról ismert tagja a társulatnak.

— Tudjátok fiuk most ugy vagyok, hogy egyik lábam Pesten, a másik itt.

— Nem lehet — vág vissza egy jóizü kolléga — mert az a két hely olyan messze esik a számodra, hogyha egyszer lábad itt, másik ott lenne, régen szétrepedtél volna.

Szigeti Lujza aprehendált, hogy az ünnepi tablóban nem állították az első sorba.

Tréfálkozva mondja egy fiatal színész:

— Te Lujza, mért akarsz te első sorba állani, hisz nem vagy már fiatal . . .

— Próbáld meg, — felel Lujza.

A fiatal collega örülten elmenekült.

Végre a sok savanyu képü, unalmas, széthuzó színész közé került egy jóizü, kedves fiu, *Nagy Gyula*.

A „Bibliás asszony“-ban tánczolt először a felesége. Gyula iszonyuan drukkolt a parteren. Nézi, nézi a feleségét, a mikor a tánczát megismételtették odasug *Odry* biztatólag:

Kiesiny a bors, — de jól ugrik.

Melyik szerepedet szereted legjobban? — kérdi a multkor egy színész *Kiss* Iréntől.

— Nem is sejtjed! Tudod azt, amikor a Névtelen levelekben *Pataky* 5 percztg az öleében hurczol. Azt nagyon szeretem.

Gólya Friczi mondásai.

Szeretett igazgatóm *Bart-ha Béla* szép beszédet mondott a polgármester jubileumán. En is czipeltem a lámpiont s oda plántáltam magamat a rektor uram emelvénye elé s nagyon éljeneztem.

Ugy látszik hiába!

A rektor ur nagyon szemrehányóan pillantott rám, mintha mondotta volna:

— Vén lump, maga is felkelt a gyertyagyújtásra!

Novemberi harmadik pót-vizsgám tehát ismét bizonytalan!

Kun Béla kollégám a kubikosok téli tánczoszorkájának 2-ik évi jubileumára hangulatos ódát irt. A fiatal

alanyi és alkalmi költér ismét bebizonyította, hogy jó szónok, de rossz versiró.

Római jogból ismét absentiát fogtam.

Meg is szólított érte a nagyságos ur:

— Gólya ur ön soha sincs jelen egy kathalogus olvasásnál sem.

— Dehogy nem nagyságos uram. Tessék csak megkérdezni a „*Hungária*“ fizetőjét *Henriket*, hogy hiányzom-e egyszer is a Hungária-beli névsor olvasásnál.

A naiv kis leány.

Azt kérdezi a mama!

No mi lesz már — szóllott??!

A kis leány nem felel — — —

Nem érti a módot.

Ujra kérdi a mama!

Lopott-e már csókot?

És a lányka felkiált,

Értjük mi a dógot.

Megretten a jó mama!

Vagy talán csalódott?

De a kis lány bevallja

Hogy csakugyan volt ott

Pallagi.

Czelszerű és izléses **férfi-, fiu- és gyermek-ruhát** ajánl

NEUMANN M.

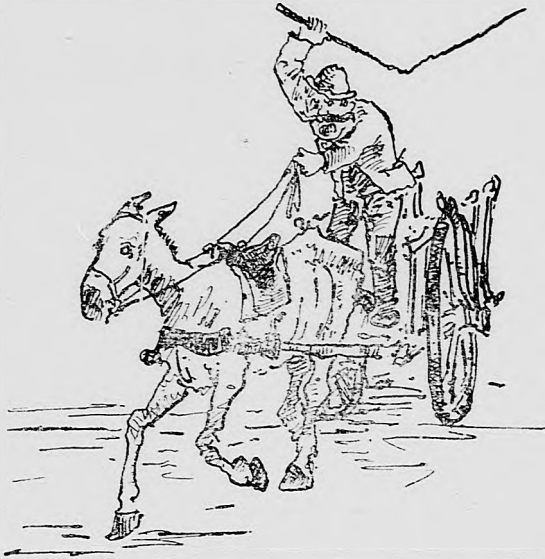
DEBRECZEN, Főtér, a magy. kir. postával szemben.

Raktárak: Budapest, Arad, Kolozsvár, Pozsony, Sófia, Kassa, Temesvár, Zágráb, Fiume, Nagyvárad, Belgrád, Nisch.

A cégnek elismert elve: legolcsóbb és szabott áruk.

Ifju Bugyi Sándor

debreczeni talyigás viselt dolgai.

Hász nem mondom, hogy meg nem érdemli a naceságos pógármester ur ü kelmi asztat a sok hüböt, akkit most eránta izélnek, mer magamrúl tudom, hogy nassor a hivatal, mán én önsaját is 30 esztendő óta lötyögök lúval egyvelgest a falaszteren, oszt biz Istók pötyögösön esik, mikor nyiha egisz nap dógozok, ojan-
kor oszt este az annyok mekkeni a hátamat, hasra fekszek a vaczkonn, ü meg gyúrja dagasztja a két kezivel a girinczemet; beg jól esik, csak hogy ha ekkis szeszt sejt bennem, rendesen a nyujtófával kezdi.

Hát elíg a hozzá, hogy szeredán reggel oszt tövirül hegyire megtudakoltam, hogy lesz mint lesz, az innepsig, még peig *Kos Zsiga* nemzetes urtól a zsigvásárba. Most nem macskát árult a nemzetes ur, hanem egy zsebkutyát. Nekem is komendálta hogy vegyem meg, dicsírte szörnyen, hogy micsoda szíp egy jószág, aszongya: ha otthon felteszem az asztalra, csupa gyönyörűség a mijen szípen szógál.

De mán engedelmet kirek — mondok — nincs a kutyának az asztalon semmi hejje, van nekem otthon külömb kutyám mint e, mer husz is kiteln: belölle ijen mint ez a görcs, oszt még se teszem az asztalra.

Hát persze hogy nem vettém meg a zsebkutyát, de azir *Zsiga* nemzetes ur mégis elmagyarázta az jubileomi plogranyt, vót ojan szíves, megtette ingyir.

Na hát szíp is vót esütörtökön dilelött, mikor az czípra urak betejasültek a Bikába, de azomba a mejjem jobban kívánta az takaros gúnájú uri fejireseledeket nízni, mer nyök is vót jelenleg a közgyülisen.

Hogy odabe mire vigeztik oszt az öreg főurral, nem tom, hanem estefelé mindent láttam. Alkonyat tájon aszondom a házi keresztnek: Héééé . . . vedd elő az inneplő kipedet, mángorold ki ekkiesit az ábra-

zatodat, hogy ne legyik rajta annyi ráncz oszt akkor elviszlek a piacra világot látni. Kimosakodott, felvette a viklert, aut a nagytemplony elibe fellípkedtünk, jött Miska is.

Fél hét tájba nagy bandaszóval jöttek oszt a kollégyiombul a lámpásos nípek; vótak egy pár ezren. Szíp czípra lámpásokat vittek papirosbúl, mint egy-egy abrakos tarisznya. Köröskörül meg a temintelen sok nípek ment, mink is közzé ögyeledtünk a csöseliknek, oszt el is szakattunk egymástul. Engemet fojtomosonn egy gömböjü szakácsné sodort magával, az annyokot meg ujfent egy katona mozgatta. A Kosuth-ucezán oszt ecesomóba gabajodott az egisz frekvencia a pógármester ur háza előtt; a dalármiskák inekeltek, ki hajsza, ki csára, aut *Barta* professzor ur szípen szavazott egy ferslóg tetejirül, akkire a pógármester ur ü kigyelme lefeleselt a ház kiállójáru; vígtire mesmeg inekeltek.

Mind szíp lett vóna e, de nimej riszit nem igen hallottam, mer a szakácsné mindig csiklandozott, én meg oszt mirgembe ugy a falho szoritottam, hogy csakugy nyöszörgött. Még ez is megjárta vóna, mer ugy vülekedek, hogy az ijen csapásokat más is elszíveli, hanem az osztán mán kegyetlenül maczerált, hogy *Onofri* borbily, mindig ott tüstinkedett mellettem, oszt egyre taposta a tyukszememet. Mikor mán megsokaltam, illő tisztelettel aszontam neki, hogy a lúval imádkozzik fodrász ur, a maga lábán járjik kend. Ü erre asztat szavazta nekem, hogy a *Dézsí* köpöladáját pitykézzem ki viresre, de naponkint.

Níííí . . . te így magamba, aut nagyfelszóval, hisz e csak tiz napig tartana, mer mán huszonkettőnek ki-ette a bagó a tövit.

Aszongya: a többit maj kiszedi ü; hát e vígett osztán leeresztettem az öklömet a bur kalapra, de azonba ü se vót rest, oszt a kezivel ugy fel tanálta nyomni az óromat, hogy beleesett az eső.

Erre oszt ezélerántosnak gondoltuk kibikülni, mer mán törtetett felénk egy pár lendör. Ki is bikültünk, oszt meg is ígírték neki, hogy kuncsaftya leszek, még peig este 7 órakor járok hozzá beretválnozni, mer mir azir, hogy ü nálla mán ojanok setit van oszt aszongya hogy ü setitbe is fánul tud beretválni, elíg neki hozzá annyi fny, amennyit a szemem szikrádzik, mig nyúz. De mán erre kívánesi vagyok.

Karonfogva sétáltunk haza.

Ssinhás után az Angol királynő szálloda éttermében mindég friss vacsora, gazdag, változatos étlappal vár a közönségre. Esténként zene, pontos kiszolgálás, tisztán kezelt italok. Ugyszintén az ujonnan átalakított kávéházban is. A n. é. közönség szíves látogatását kéri, tisztelettel Hauer Bertalan.

Vizsgán.

Tanító: Khóbika, hol tanálják a márvánt?

Köbi: Nü, hát a nachtkhaszlin.

Őszi és téli ruhák tisztítása

leggyorsabban és legkifogástalanabban

Hrabéczy Antal

kelmefestő és vegytisztító intézetében eszközöltetik

Debreczen, Széchényi-utca 42. sz.

